

Il·luminar la solitud a Bratislava

A la Residència Ister de Bratislava vam decidir dedicar temps per acompanyar a persones grans que vivien soles. Aquesta idea, que al principi es va veure com un bonic sacrifici que fèiem pels altres, es va convertir en una experiència veritablement enriquidora.

25/02/2019

Volíem canviar el món i el Papa Francesc ens va inspirar. Moltes vegades havíem sentit en les seves

homilies que la pitjor malaltia de la nostra època és la soledat. Al món hi ha moltes persones abandonades, que no tenen la companyia de ningú, soles. I, això, no només en països llunyans, que pateixen la guerra o a on no hi ha pau. Aquestes persones estan al nostre costat. Per això, a Ister, una residència universitària a Bratislava (Eslovàquia), ens vam decidir a ser medicina que combatés aquesta malaltia.

Així va ser com va néixer el projecte *Sigues medicina*. Vam començar visitant gent gran i ens vam adonar que, als voltants de la nostra residència, hi havia molts pisos en els quals vivien avis completament sols.

A través d'alguns coneguts i de la fundació *Charitas* vam aconseguir una llista de gent a la qual podíem acompanyar. També vam presentar el projecte en alguns col·legis de Bratislava perquè hi poguéssim

participar més gent. A poc a poc, vam formar un bon grup de noies d'entre 14 i 25 anys i vam poder començar.

Ens vam adonar del valor del nostre temps

Durant el primer any, anàvem cada setmana a una llar d'avis i, tot i que les primeres visites no van ser fàcils, perquè havíem de guanyar-nos la confiança dels avis i àvies, com ens veien sovint, ens vam anar fent amigues d'ells.

Gràcies a aquestes visites, ens vam adonar de la gran ajuda que podíem prestar i com aquestes persones valoraven el temps que passàvem amb elles. Això va fer que ens organitzéssim millor, per trobar aquest temps que, moltes vegades, sobretot en època d'exàmens, no era fàcil d'aconseguir.

Enguany ens unim a un dels programes de la diòcesi de

Bratislava. Ells tenien llistes de gent gran que vivia sola i que s'alegraria molt de tenir companyia. Quan li vam parlar del nostre projecte a una de les organitzadores, ens va dir que es complementava perfectament amb el que ells portaven a terme. Així va ser com ens vam dividir en petits grups i vam començar a visitar els vellets.

Una de les noies que participa en el projecte va comentar un dia:
«Sempre havia volgut fer alguna cosa que tingués sentit en el meu temps lliure, també per als altres. Quan veig la gent gran em sento molt bé i surto sempre contenta».

Quan anem a veure-les de seguida ens posem a xerrar, es pot dir que som ja amigues. Ema Skalíková, que també participa en el projecte, comentava: «Moltes vegades quan hi anava no tenia moltes forces, però allà sempre les recarregava».

Rebem més del que donem

Durant les visites sempre constatem que es necessita per poder ajudar a algú. Això ens omple d'energia per continuar. Veiem, encara que sigui una poca cosa, que d'aquesta manera podem canviar el món al nostre voltant i fer d'ell un lloc millor. Això ho confirma Laura Ocilková, una de les més joves del nostre projecte, que explicava: «Pensàvem que fèiem un gran sacrifici i, en canvi, vam rebre tant... Les àvies són encantadores, ens expliquen coses molt boniques, i de veritat que és per a nosaltres molt enriquidor».

El projecte, que va començar com voluntariat, s'ha convertit en una ajuda fonamental per a nosaltres mateixes. Vam començar amb la idea de donar a altres, d'oferir-los el nostre temps, fins i tot de vegades pensant que és una manera de pagar un «deute» a la nostra societat. No

obstant això, la realitat va ser una altra. Vam rebre molt més del que vam donar. Vam conèixer a ancians i ancianes que aviat es van convertir en amics i companys de penes i alegries. La medicina per tant no va ser només per a ells, sinó en gran part per a cadascuna de les que formem part del projecte.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/il-luminar-la-
solitud-a-bratislava/](https://opusdei.org/ca/article/il-luminar-la-solitud-a-bratislava/) (20/02/2026)